

DAVID PÉREZ

Membre de la Comissió Política Nacional d'SDP

TRIBUNA

Salari mitjà de 2.110 €!? Qui s'ho creu?

Abans de la maleïda crisi, guanyar 1.300 euros era considerat un salari baix, però avui en dia qui ho aconsegueix es pot sentir un afortunat. Se'm fa molt difícil poder imaginar com podria arribar a final de mes una persona sola amb un salari de 1.300 euros havent de pagar lloguer (comprar un habitatge és una quimera), pagar electricitat, telèfon, aliments i roba.

Les persones que estan en aquesta preocupant situació amb salaris precaris són moltes. La distribució salarial s'està polaritzant entre els treballadors. Cada cop hi ha menys assalariats amb salaris mitjans i més persones amb salaris baixos o molt baixos.

Si fem un ràpid repàs del perfil dels treballadors amb els salaris més baixos a Andorra, molts són joves i amb formació mitjana o alta, i dones i homes amb poca formació.

Malgrat tot, el Govern del millors continua negant la realitat. La seva recuperació econòmica ofereix poques oportunitats i una part important d'aquesta suposada recuperació econòmica ha estat bastida sobre la precarització salarial. D'aquesta manera, moltes empreses han pogut millorar la seva competitivitat, han millorat els seus comptes de resultats i, en conseqüència, han augmentat el nombre de contractacions laborals. Cada vegada és més patent la distància que hi ha entre aquelles dues Andorres que ja fa temps vam denunciar.

Els salaris són l'exemple més visible de la precarietat que s'ha instal·lat en el nostre sistema laboral. Sembla que DA no té cap intenció de promoure un respecte salarial per les capacitats professionals dels treballadors. Que avui en dia tinguem ciutadans amb carrera universitària, màster i amb domini de quatre idiomes que estan cobrant 1.300 euros (o potser menys) és senzillament una injustícia social i una vergonya que hauria de fer reflexionar l'actual Govern. Quin projecte de vida poden tenir els nostres joves? Tota una generació de joves està lluitant per sobreviure amb feines amb salaris precaris, falta d'oportunitats laborals i un futur totalment incert.

Cada vegada és més patent la distància entre les dues Andorres

Els progressistes sabem que no hi ha solucions senzilles per problemes difícils. I aquest és un problema de molt difícil solució. Però començar per donar un impuls real als salaris permetria als treballadors millorar la seva qualitat de vida i, com a conseqüència, tenir una capacitat de compra més gran i poder estalviar per generar més activitat econòmica. Augmentar el salari mínim, eliminar la bretxa salarial entre homes i dones, assegurar una demanda laboral adequada haurien de ser mesures prioritàries en els moments actuals.

Anunciar un salari mitjà a Andorra de 2.110,68 euros és, parlem clar, un insult a la intel·ligència de la societat andorrana. Amb els paràmetres de càlcul del PIB per persona, es voldria donar una visió de creixement del país. Però si es calculés mitjançant l'IPC, es veuria la precarietat d'una immensa part de la població. I la gran desigualtat que hi ha arrelada al país.

Ja n'hi ha prou d'embolicar la troca. Si comparem els salaris amb el cost de la vida a Andorra i calculem el salari mitjà per sectors, arribarem a unes xifres més aproximades a la realitat actual. Una realitat que hem de canviar en positiu.